

HẬU SINH CHẢ ÚY!

Trong một bài viết (thập niên 80s?), ông Giao Chỉ (Vũ Văn Lộc) nhắc lại một câu nói của ông Nguyễn Cao Kỳ “đàn ông trên 35 (?) tuổi thì coi như... ‘vô dụng’” (tôi không nhớ rõ nhưng đại khái là như thế). Ông Kỳ nói câu này lúc mới nhậm chức thủ tướng năm 1965 (ông sinh năm 1930). Cho đến nay, ông Nguyễn Cao Kỳ vẫn là vị thủ tướng trẻ tuổi nhất, 35 tuổi, trong lịch sử Việt Nam!

Tuần rồi, 9/1/2024, lịch sử Pháp quốc cũng mới có vị thủ tướng trẻ tuổi nhất: ông Gabriel Attal, 34 tuổi! Đang là Bộ Trưởng Bộ Giáo Dục, ông được ông Macron (tổng thống trẻ tuổi nhất của Pháp), chỉ định chức thủ tướng thay thế bà Elisabeth Borne (“Borne OUT”, như titre một tờ báo loan tin này!). Ông Attal cũng là một vị thủ tướng Pháp “đồng tính” (công khai) đầu tiên, tuy trước đó đã chung sống với nữ ca sĩ Joyce Jonathan (“Ôi đàn bà / là những niềm đau!”?)

Nhưng vị thủ tướng trẻ nhất thế giới, cho đến nay, không phải Attal, mà là ông Sebastian Kurz (Áo), nhậm chức năm 31 tuổi!

Không nói đến những người cha truyền con nối (Kim Jong-Un chẳng hạn), nhà lãnh đạo trẻ nhất thế giới có lẽ là... giai nhân Sanna Marin, trở thành Tổng Thống Phần Lan ở tuổi 34!

Thủ tướng Phần Lan sinh năm 1985, nhậm chức năm 34 tuổi

Ngược lại với bà Marin, ông Mahathir Mohamad, nhậm chức Thủ tướng Mã Lai (lần 2) ở tuổi... 92!

Về quân sự, theo wikipedia, vị tướng trẻ nhất thế giới là ông Galusha Pennypacker (1844–1916): vinh thăng tướng lúc 20 tuổi (Nội chiến Hoa Kỳ). Trong QLVNCH, ông Dương Văn Đức là vị tướng trẻ nhất (31 tuổi / 1956). Người hùng mũ nâu tử thủ Tổng Lê Chân (512 ngày!) Lê Văn Ngôn, người anh cả Tiểu Đoàn 92 Biệt Động Quân, là vị trung tá trẻ nhất (27 tuổi), vòn vẹn 6 năm sau khi tốt nghiệp khóa 21 Võ bị Đà Lạt (cùng khóa

với Đại úy “Khủng Long” / Mai Bá Long / của TĐ11 Nhảy Dù). Nhưng “người trai khôi lửa” không chết trên chiến trường, mà chết trong ngục tù “cải tạo”, 2 năm sau “hòa bình”!

Cùng với “The Voice”, “Danse avec les Stars”, “Prodiges” là một chương trình TV “nhạc cổ điển” mà tôi chưa bao giờ xem “hụt”. Lúc nào biết không xem được thì tôi programmer thu.

Bắt đầu năm 2014, “Prodiges” là một chương trình tuyển lựa tài năng trẻ dành cho các thí sinh tuổi 7–16, trong 3 lãnh vực: hát, nhạc cụ, múa (ballet). Bảo đảm là những người sợ nhạc “cổ điển” (còn hơn sợ nghe kiếng đồ), khó có thể mà... ngủ gục khi xem chương trình này. Đây là một trong những chương trình lấy... nước mắt của tôi!

“Enfant prodige”, ta gọi là thần đồng. Theo wikipédia “Thần đồng được định nghĩa trong tài liệu nghiên cứu tâm lý là một người dưới mười tuổi tạo ra kết quả có ý nghĩa trong một lĩnh vực nào đó ở cấp độ của một người chuyên nghiệp ở độ tuổi trưởng thành”.

Như thế:

Thần đồng âm nhạc nổi tiếng nhất thế giới là Mozart, bắt đầu sáng tác lúc 5 tuổi, 8 tuổi viết giao hưởng!

Thần đồng văn sĩ Saeed Rashed al-Mheiri (Emirats arabes unis) ra mắt tác phẩm “L’éléphant Saeed et l’ours” lúc được 4 tuổi!

Michael Kearney là người tốt nghiệp đại học (San marin High School, California) trẻ nhất thế giới, lúc 6 tuổi (1990).

Hoạ sĩ “pro” trẻ nhất thế giới tên Aelita Andre (2007/Úc). Từ năm 2 tuổi, em đã có các tác phẩm được bán ra ở giá 24,000.00USD, v.v.

Việt Nam ta cũng có lắm thần đồng. Nhất là về văn học.

Trạng nguyên trẻ tuổi nhất là Nguyễn Hiền (1234–1256?), thi đỗ năm 13 tuổi.

Tuy đỗ Trạng Nguyên năm 33 tuổi nhưng ông Lương thế Vinh (1430–1510?) cũng nổi tiếng là một thần đồng. Chuyện kể, lúc còn bé, đang chơi ngoài đường, có một người Tàu (?) muốn thử trí thông minh nhi đồng Việt nên lấy trái bưởi bỏ xuống hố, đó “làm sao lấy trái bưởi lên mà không dùng tay hay đồ vật, thì sẽ được thưởng tiền”, ông Vinh nói bạn múc nước đổ vào: trái bưởi nổi lên!

Trong quyển Giai Thoại Làng Nho, ông Lãng Nhân kể chuyện ông Ngô Thời (đúng ra là “Thì”, nhưng người sau này, vì kiêng tên vua Tự Đức, Nguyễn phúc Thì, nên đọc ra “Thời”) Nhiệm, 5 tuổi đã biết tự đặt tên. Chả là đầu năm, bố ông Nhiệm “tân niên khai bút”, ký tên Ngô–thời Sĩ, xong, gọi con ra để đặt tên (?). Cậu bé lém lỉnh hỏi “tên thầy là gì?”, bố chỉ vào chữ Sĩ, thế là cậu cầm bút, phẩy thêm một nét lên chữ Sĩ, thành ra chữ Nhiệm! Ông cực kỳ thông minh, ngoài 20 đã đỗ tiến sĩ, được Chúa Trịnh Sâm đời vào phủ dạy thế tử Trịnh Khải. Thời Tây Sơn, vua Quang Trung tin cậy, dùng làm “cố vấn” (quân sư).

Nói đến Ngô thời Nhiệm, là nói đến câu (đôi) trả lời ông Đặng trần Thường, một người trước đây câu cạnh ông Ngô xin một chức dưới trướng (Tây Sơn) nhưng bị ông Ngô từ chối vì không ưa thái độ khúm núm của Thường. Bất bình, Thường vào Nam đầu chúa Nguyễn. Khi nhà Nguyễn hạ được Tây Sơn, ông Nhiệm bị tù giải ra Bắc. Người ngồi xử ông Nhiệm là ông Thường. Đang “lên voi”, Thường hiu hiu tự đắc, “móc lò” ông tù... “cải tạo” đang đứng giữa sân “Ai công hầu, ai khanh tướng, trong trần ai, ai dễ biết ai”. Không chút ngại ngùng, Nhiệm hiên ngang đối lại “Thế Chiến Quốc, thế Xuân Thu, gặp thời thế, thế thời phải thế”. “Đau” quá, Thường ngầm ra lệnh cho thủ hạ đánh Nhiệm đến chết!

Chuyện các thần đồng VN kể trên chỉ là giai thoại nhưng đến ông Nguyễn văn Cẩm thì không còn là thêu dệt cho vui nữa. Mà có thật.

Ông Nguyễn văn Cẩm (1875–1929), người Thái Bình, nổi tiếng thần đồng, lên 6 tuổi, đọc sách chỉ một lần là nhớ, mỗi ngày học đến trăm trang. Tên “Kỳ Đồng” do vua Tự Đức ban, cho thấy ông thật sự là thần đồng (Tự Đức mất năm 1883, như thế tên Kỳ Đồng được đặt, trẻ nhất, cũng là lúc bé Cẩm 8 tuổi). Năm 13 tuổi, do liên quan đến một cuộc biểu tình (rước cờ) ở Nam Định nhưng vì trọng nhân tài nên người Pháp đã gọi ông sang Algérie học. Ông là người Việt Nam đầu tiên đỗ tú tài (ban Khoa học) ở tuổi 21 (1896). Về nước, sau một thời gian, biết ông tìm cách liên lạc với “Hùm thiêng Yên Thế”, 1898, nhà cầm quyền thuộc địa đã “đày” ông sang Tahiti, rồi quần đảo Marqueses. Ở đây, ông kết bạn với danh họa Paul Gauguin và soạn vở kịch “Les amours d’un vieux peintre aux Marqueses” đùa ông bạn già họa sĩ!

Lập gia đình với một phụ nữ bản xứ, ông bà có một trai, một gái: Pierre Văn Cẩm và Bernadette Văn Cẩm.

Trước 1975, người “miền Nam” biết Kỳ Đồng là tên một anh hùng, danh nhân lịch sử dù (có thể) không biết Nguyễn văn Cẩm là ai. Bởi vì có nhiều con đường mang tên Kỳ Đồng mà không có đường nào mang tên Nguyễn văn Cẩm.

Sau 1975, người “miền Nam” không biết Lê văn Tám là ai, mà nhiều tên đường miền Nam bị đổi thành “con đường mang tên... em (!)”, nhiều trường học bị buộc mang tên Tám?! Ở Sài Gòn, thân nhân những người nằm trong nghĩa trang Mạc đĩnh Chi được lệnh dời mộ. Nhà Nước ta lấy tha ma làm công viên Lê văn Tám. Chẳng những thế, “Lê văn Tám” còn được cho vào học đường Xã Hội Chủ Nghĩa, in trong sách giáo khoa, cho “các thiếu nhi học gương anh Tám”. Gương gì? – Gương tắm... xăng vô mình, châm lửa, làm “cây đuốc sống”, lao vào phá nổ kho đạn Thị Nghè, tháng 10/1945!

Hình vẽ tuyên truyền câu chuyện Lê Văn Tám trong sách giáo khoa và báo chí Việt Nam.

(nguồn: RFA)

Kho đạn Thị Nghè ở miền Nam. Trước 1975, chắc có nhiều người lớn tuổi miền Nam còn nhớ chuyện “nô kho đạn Thị Nghè” nhưng không người miền Nam nào biết Lê Văn Tám là ai. Không biết cũng phải, vì đó là sản phẩm tưởng tượng của ông Trần Huy Liệu: Bộ Trưởng Bộ Tuyên Truyền (1945, 46) trong chính phủ Hồ Chí Minh.

Tuy có nhiều đoạn không đồng ý với lập luận của tác giả nhưng tôi cũng xin ghi lại, trong tạp chí “Xưa và Nay”, số tháng 10/2009, Giáo sư sử học (miền Bắc) Phan Huy Lê (1934–2018), của dòng họ Phan Huy nổi tiếng (Phan Huy Ích, Phan Huy Chú, Phan Huy Vịnh, v.v.), em trai cựu Thủ tướng VNCH Phan Huy Quát, tiết lộ rằng: “Về câu chuyện Lê Văn Tám, tôi xin được tóm lược một cách đầy đủ lời kể và lời dẫn của GS Trần Huy Liệu mà tôi đã lĩnh hội như sau: Nhân vụ kho xăng của địch ở Thị Nghè bị đốt cháy vào khoảng tháng 10/1945 và được loan tin rộng rãi trên báo chí trong nước và đài phát thanh của Pháp, đài BBC của Anh; nhưng không biết ai là người tổ chức và trực tiếp đốt kho xăng nên tôi (GS Trần Huy Liệu) đã ‘dựng’ lên câu chuyện thiếu niên Lê Văn Tám tẩm xăng vào người rồi xông vào đốt kho xăng địch cách đây mấy chục mét.”

Kể cho ông Lê nghe xong, ông Liệu còn tự trách là “bịa mà bịa chưa đến chôn nên lời cái... dốt ra”: “GS Trần Huy Liệu còn cho biết là sau khi ta phát tin này thì đài BBC đưa tin ngay, và hôm sau bình luận: Một cậu bé tẩm xăng vào người rồi tự đốt cháy thì sẽ gục ngay tại chỗ, hay nhiều lắm là chỉ lảo đảo được mấy bước, không thể chạy được mấy chục mét đến kho xăng.” GS đã tự trách là vì thiếu cân nhắc về khoa học nên có chỗ chưa hợp lý. Đây là ý kiến của GS Trần Huy Liệu mà sau này tôi có trao đổi với vài bác sĩ để xác nhận thêm... Điều căn dặn của GS Trần Huy Liệu là: “Sau này khi đất nước yên ổn, các anh là nhà sử học, nên nói lại giùm tôi, lỡ khi đó tôi không còn nữa.”

Sau tiết lộ sự thật phũ phàng, ông Lê bị báo chí Đảng dũa toi bời, cho là ông dựng chuyện, bôi bẩn anh Tám. Và “tiểu sử” Lê Văn Tám, một sớm, một chiều được chữa lại năm sinh: từ “không biết năm sinh” thành “1932” (cho phù hợp với thiếu niên 13 tuổi đốt kho đạn)!

Theo “RFA” (**), nhận định về bài viết về buổi lễ giỗ (!) Lê Văn Tám do tờ báo Văn Nghệ Thành Phố Hồ Chí Minh tường thuật, cũng như những ý kiến cho rằng Lê Văn Tám

là có thật, Tiến sĩ Nguyễn Quang A, nhà hoạt động dân sự tại Hà Nội nói rằng đừng xem sự việc đó là quá lớn:

“Có một cái nhóm xung quanh cái tờ Văn nghệ Thành phố Hồ Chí Minh, đấy là một nhóm thực sự là cực đoan. Mình không nên đánh giá quá cao cái việc ấy, nó cũng giống như là dư luận viên. Nếu không phải 90% thì cũng là 80 mấy phần trăm người ta tin ông Phan Huy Lê hơn là các ông cảnh sát tư tưởng.”

Nhưng tại sao lại cho “cây đuốc sống” (chữ của báo chí CS) mang tên Lê Văn Tám thì Trần Huy Liệu giải thích “dựng” chuyện thiếu niên Lê Văn Tám là nghĩ đến biểu tượng cậu bé anh hùng làng Gióng (Phù Đổng Thiên Vương), còn việc đặt tên Lê Văn Tám là vì họ Lê Văn rất phổ biến ở nước ta, và Tám là nghĩ đến “Cách mạng tháng Tám”.

Ông Trần Huy Liệu không... liệu sức mình, dám mang thánh Gióng, một ông tướng nhà Trời, đuổi giặc Ân, cho các vua Hùng tiếp tục dựng nước và giữ nước, để làm ra Lê Văn Tám: một “cây đuốc sống” ở tuổi 13, khuyến khích trẻ thơ lao vào lửa đạn, chết cho một nước Việt Nam chưa bao giờ thật sự “Bắc Nam thống nhất”?!

Trong “Luận Ngữ – Tử hãn” có ghi: Khổng Tử viết:

*“Hậu sinh khả úy
yên tri lai giả
chi bất như kim dã?
Tứ thập, ngũ thập
nhi vô văn yên,
tư diệc bất túc úy dã dĩ.”*

Những người thế hệ sau rất đáng kính phục, làm sao mới biết thế hệ sau không bằng thế hệ trước đây? Nếu đến lúc 40, 50 tuổi mà vẫn không có danh tiếng gì, vậy thì họ sẽ chẳng còn gì phải kính sợ rồi. (<https://tuhocvientrung.vn>)

Nếu Kỳ Đồng Nguyễn Văn Cẩm là một “hậu sinh khả úy” thì Lê Văn Tám là một “hậu sinh khả úy”. Muốn úy cũng không được. Có thật đâu mà úy?!

Nghèo mà ham! Bỏ đi Tám!

BP

17/1/2024

Nguồn: [RFA](#)

Nguồn: Internet eMail by th chuyển